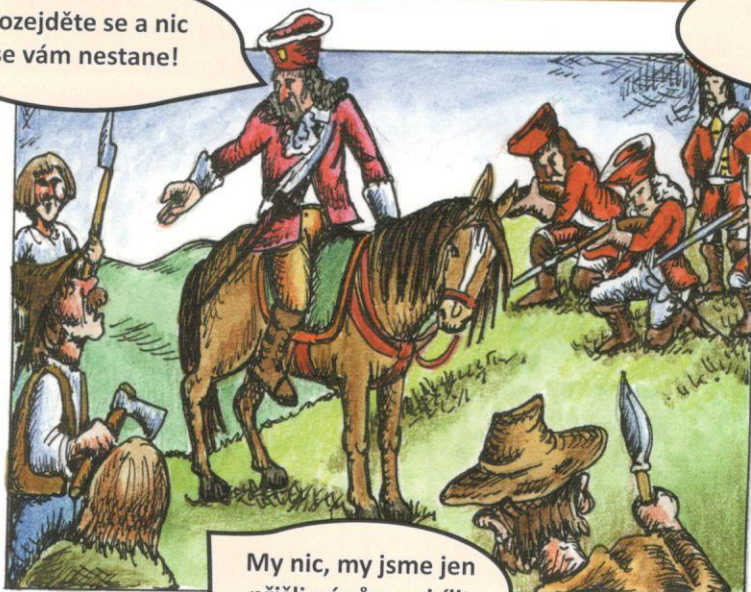


K další známé selské rebelii došlo ve východních Čechách. Tamní sedláci se vyzbrojili cepy a kosami a vydali se na zámek v Chlumci nad Cidlinou. Sešlo se jich už mnohem víc než dřív, ale k boji s vojskem nebyli ozbrojeni ani vycvičení. Chtěli si u vrchnosti vynutit snížení robotní povinnosti. Páni však obvykle na zámcích nesídlili a jejich správci nebyli oprávněni s poddanými jednat. Sedláci tedy nemohli ničeho dosáhnout a podobné vzpory pak obvykle končily vyplněním zámku.

Rozejděte se a nic se vám nestane!



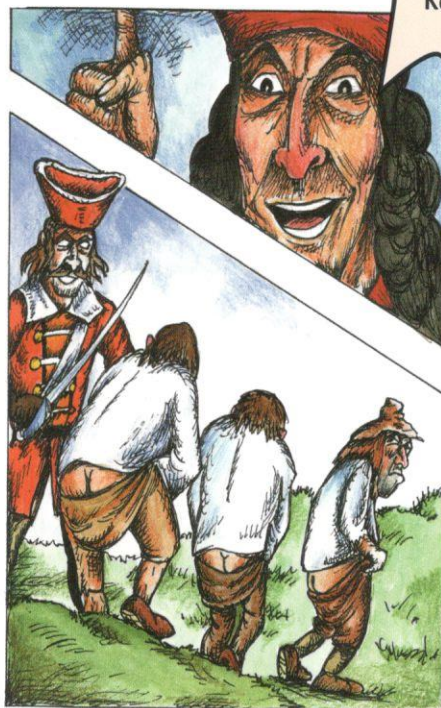
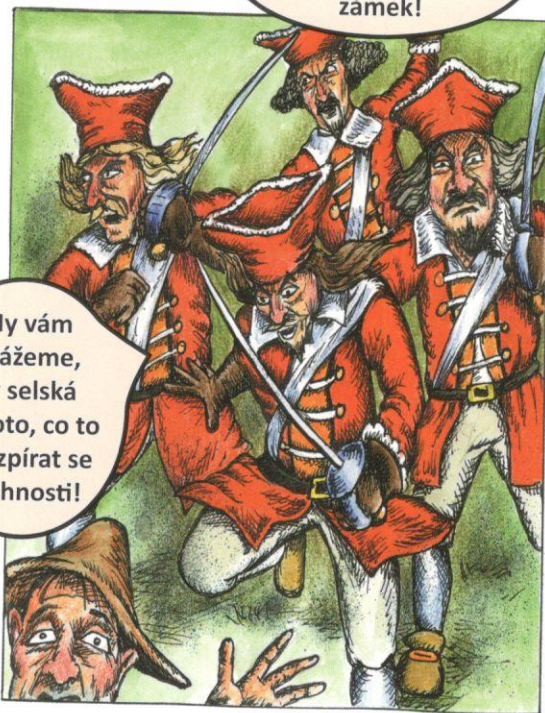
Bít se nebude!
Na ně! Všechny zavřít!



My nic, my jsme jen přišli pánům vybělit zámek!

Uřežte jim knoflíky u kalhot. Když si budou muset držet kalhoty, nebudou dělat potíže.

My vám ukážeme, vy selská nuzoto, co to je vzpírat se vrchnosti!



Radši držet hubu a knoflíky, nebo dopadneme já sedláci u Chlumce.

Také v Chlumci nad Cidlinou nebyl majitel panství na zámku přítomen a správce povolal vojsko. Velitel vyzval sedláky, aby se rozešli do svých domovů, a slíbil, že pokud tak učiní, nebudou potrestáni. Někteří skutečně odešli, většina však zůstala. Druhý den se vzbouřenci postavili vojsku. Hned při první šarvátkě se však dali na útěk a několik se jich utopilo v rybníce, do kterého je vojsko zatlačilo. Nakonec byli téměř všichni zajati. Podle pověsti ve městě nebyl dostatek pout, proto velitel vojáků nařídil, aby sedlákům byly uřezány knoflíky na kalhotách. Zajatci si pak cestou do vězení museli kalhoty přidržovat, což jim znemožnilo útěk. Vůdcové povstání byli později oběšeni. Od té doby se o lidech, kteří utrpí nějakou zdrcující a ostudnou porážku, říká, že dopadli jak sedláci u Chlumce.